Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللهِ اَلَا بِذِكْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لاَ يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلاَّ حَفَّتْهُمُ الْمَلاَئِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ

Kalpler Ancak Allah'ı Anmakla Huzur Bulur

(28.08.2026)

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

İnsanın maddi yönünün yanında manevi bir yönü de vardır. Bedenimiz nasıl maddi gıdalara ihtiyaç duyuyorsa, ruhumuz ve kalbimiz de manevi gıdalara ihtiyaç duyar. İnsan, huzuru çoğu zaman geçici heveslerde, malda, mülkte veya makamda arasa da bunların hakiki huzuru sağlamadığı aşikardır. Yüce Rabbimiz, asıl huzurun reçetesini şöyle açıklamaktadır: **"Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur."**[1]

Değerli Müminler!

Zikir, Rabbimizi anmak, O'nu unutmamak, O'nun yüceliğini daima hatırda tutmaktır. Zikir, sadece dilin dönmesi değil, kalbin de Allah ile beraber atmasıdır. Zikir, kâinatın sahibine duyulan sevginin ve bağlılığın en güzel ifadesidir. Bu sevgi ve bağlılığın zirvesi Peygamber Efendimizdir. O (s.a.s.), hayatının her anını zikirle geçirmiştir;[2] yürürken, otururken, yatarken, kalkarken daima Rabbini anmıştır. Dolayısıyla zikir hayatın tamamına yayılan bir kulluk şuurudur.

Değerli Müminler!

Zikir, insanın Rabbiyle olan bağını güçlendirdiği gibi, müminleri aynı huzur ve muhabbet etrafında bir araya getirir. Sevgili Peygamber Efendimiz (s.a.s.) zikir meclislerini sever, bu tür toplulukların faziletini şu sözleri ile anlatırdı: **"Allah'ı zikir için oturanları, melekler kuşatır, onları rahmet kaplar, üzerlerine mânevî bir huzur iner ve Allah, yanındaki meleklere onlardan bahseder."**[3]

Kıymetli Müminler!

Geliniz, dilimizi ve kalbimizi Allah'ın zikrinden mahrum bırakmayalım. Sevinçte ve kederde, varlıkta ve darlıkta Rabbimizi analım ki, O da bizi rahmetiyle ansın. Evlerimizi, iş yerlerimizi ve mescitlerimizi Allah'ın zikriyle süsleyelim. Zikrin en büyüğü olan namazlarımızı ihmal etmeyelim. Bir ismi de "Zikir" olan Kur'an-ı Kerim'i okuyalım, anlayalım ve yaşayalım. Unutmayalım ki, Allah'ı anan bir kalp diridir, Allah'ı unutan bir kalp ise manen ölüdür.[4]

Hutbemi, Efendimiz'in (s.a.s) cennet nimetlerinden faydalanmak için öğrettiği şu güzel zikirle bitiriyorum:

"Subhânallâhi ve'l-hamdulillâhi ve lâ ilâhe illâllâhu vallâhu ekber."[5]

Allah eksik sıfatlardan münezzehtir. Hamd Allah'a mahsustur. Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür.

DİTİB Hutbe Komisyonu

---

[1] Ra'd, 13/28.
[2] Müslim, Hayız, 117
[3] Müslim, Zikir, 39.
[4] Buhârî, Deavât, 66
[5] Tirmizî, Deavât, 82